

DO NOT
ENTER

Puberták

*jak se nezbláznit
a přežít*

Klára Mandausová

Puberták. Jak se nezbláznit a přežít

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Klára Mandausová
Puberták. Jak se nezbláznit a přežít – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Puberták

*jak se nezbláznit
a přežít*

CPress
Brno, 2018

Kamarádky kamarádkám

Tahle edice je tady pro všechny ženy, holky, paní, dívky, dámy a slečny, zkrátka pro nás všechny, které máme to štěstí, že jsme v životě našly super kamarádku. A ty naše skvělé kamarádky, které nám stojí po boku, když je nám do breku i do tance, zažívají v životě taky chvíle radosti či chvíle smutku. Proto jim můžeme nabídnout inspiraci od chytrých a vtipných žen, které taky byly těhotné, rozešly se se svou láskou, snažily se přežít nálady pubertálního potomka nebo zhubnout těch nešťastných šest kilo. A taky je v knize stránka pro vás, kam můžete svojí kamarádce napsat vzkaz jenom pro ni. Od srdce.

Velký
přívodce
světem
pubertáka

Napsala, vytrpěla, přežila
Klára Mandausová

Všem
zoufalým
mámaám

Obsah

- 12 Jízda začíná
- 17 Pubertáckiv pokoj
- 25 Pubertáckovo oblečení
- 34 Puberták a rodina
- 40 Puberták a škola
- 46 Dovolená s pubertákem
- 54 Puberták a sport
- 61 Puberták a řeč
- 68 Pubertáckovy oblíbenosti
- 77 Puberták a kultura
- 82 Puberták a sociální síť
- 86 Puberták a výčitky
- 96 Puberták a názory
- 104 Puberták a láska
- 116 O natržených mimozemských kalhotách

Tak přežít pubertu

Jednou ráno se probudíte a je tam. Podivný tvor, kterého nastrčili za vaše roztomilé žvatlající poslušné děťátko. Má stejné pyžamo, pihu na tváři jako vy a dává si vlasy za ucho stejným způsobem jako váš původní potomek. Kdo to ale, do háje, je?

Pomóc! Ono to nastrčené individuum je VAŠE dítě, jen právě překročilo linii neútočení. Co překročilo! Podupalo, zarylo do země, vyhodilo do vzduchu.

„Čaaa“ nebo „dobrý“ nedbale odpoví na vaše každodenní švitoření, „dobré ráno, miláčku, jakpak jsme se vyspinkali“. Prohrábne si rozcuch, a když se snažíte skrz překvapením otevřenou pusou protlačit výkřik, „a to je jako všechno, co mi řekneš“, přihodí znuděné „a co jako“, případně „vo co de“.

Tízda začíná

Puberták zatím nic moc netuší, rodiče už jedou na toboganu. „Klid, matko. Chápeš, že mi řekl: klid, matko?!“ plakala mi u vína na rameni nejlepší kamarádka Alena, když její syn poprvé pronesl citůzabijáckou větu. „Nikdy se u nás doma takhle nemluvílo. Kde to slyšel?! A jak si to mohl vůbec dovolit vyslovit? Říkal mi maminko, někdy i maminečko, když jsem ho houkala na klíně,“ štkala Alena v rozpoložení znásobeném dvěma dvojkami bílého. Utřela si slzy a hlasitě potáhla, přestože jsme seděly uprostřed snobské kavárny.

Moc jsem tehdy nechápala, proč tak šílí. Mé úžasné holčičce byly čtyři, měla culíčky z rozkošných kudrn, vymýšlela básničky o barevných ptáčcích a stále mi říkala maminečko. Z ní se tohle fakt nikdy nestane, ona mi NIKDY „matko“ neřekne. A ještě ten klid k tomu! Ne, moje holčička zůstane mojí holčičkou!

Pamatujete tu antickou báji o pyšné Niobé? Že jsem si radši za svoje naduté myšlenky tehdy nedala pár přes pusy.

Mojí holčičce je patnáct a právě mi řekla „klid, matko“. Volám Aleně a ona se mi do telefonu směje: „Hele, vydrž plus minus sedm let, pak to trochu povolí.“

Plus minus sedm let? Trochu povolí?

Nééééé.

Pubertu definují chytří jako, cituji, uvědomování si své osobnosti. Napodobování myšlenek a idolů charakteristických pro jeho/její dobu. Děti se bouří proti autoritám a jejich nálada je jako na houpačce.

Dochází mi, že se bude nutné smířit s tím, že osobnost mojí dcery není moje osobnost, já nebudu idol hodný napodobování a otázkami typu „nejsi smutná, co se stalo, nechceš mi něco říct“ nejdřív otrávím a pak vypustím lítou saň.

Ještěže psychiatr Radkin Honzák uklidňuje, že vzdor a vymezování se proti „blbým“ dospělým, zejména rodičům, je to nejlepší znamení, že puberta probíhá, jak má. Zdravý proces, který do budoucna přetvaruje hihňající se holku a mutujícího kluka v sebevědomou bytost.

Jenže jak tu cestu do zářivého budoucna přežít?

První pomoc

Jednou to začít muselo, bez výstrahy, ze dne na den, proto mějte (ve chvíli, kdy se blíží nebezpečný věk) po ruce:

- číslo nejlepší kamarádky, která je srozuměna s tím, že teď budete volat každý den v průměru třikrát

- krabici papírových kapesníků

- láhev vína

- hodně vtipnou knížku, která se dá číst dokola

- ulitých několik tisíc, abyste mohla o víkendu prásknout dveřmi a jet se vykecat s kamarádkou do wellnessu. Samozřejmě s vědomím, že i když jste zlověstně zaburácela „vlezte mi všichni na záda“, je o pubertáky dobře postaráno.

Holky před klukama

Puberta u chlapců začíná v průměru o dva roky později než u dívek. Tím se leccos vysvětluje. Třeba to, že zatímco holky přijdou na první nevinné rande do kina s namalovanou pusou, klukům kouká z kalhot borová větev, jak se zapomněli odmaskovat, když běželi z lesa, aby stihli film.

Skříň je obalem
vzduchu a úkrytem
oblečení, které vy
považujete za jediné
nositelné, dcera/
syn za prostředek,
jak se doživotně
vyločit ze stejné staré
společnosti.

Pubertácký pokoj

Bylo to místo, kde jste se potkávali, kde jste uklízela, někdy si zanávala a jindy zjhlá rovnala plyšáky do řady. Tak to skončilo.

Zamáčkněte slzu a respektujte ceduli, kterou puberták vyvěsil: DINOSAURŮM VSTUP ZAKÁZÁN nebo něco v tom smyslu. Ve vlastním zájmu. Ušetříte si spoustu překvapení a nebudete muset vzdychat nad změnou preferencí.

„Ty už nemáš na zdi vyšívaný obrázek chaloupky a na posteli polštářek s krtkem?“ (Z dílny pratety Líby, která křížkovým stehem dokázala vtisknout hmyzožravci podobu netradiční lišky.)

Když sem nebudete vstupovat, nemusíte komentovat novou výzdobu, která by vám mohla v přítmí způsobit tachykardii.

„Fuj, Dracula, to jsem se lekla.“

„Dracula? No ty voe.“

„Ty vole!!! Já jsem se snad přeslechla!“ Váš hlas by se dostal do fistule, a to není důstojné. Před pubertákem ani před nikým jiným.

„Jako Dracula fakt ne. Tohle je rapper! A bacha, jo, fakt nebuď nekorektní.“

Aha, repr. Jak to myslel/a, že nemám být nekorektní?

Kromě hrůzostrašných zjevení bude v tom pokoji bordel. Tedy pardon, ale nazvat ho nepořádkem by bylo jako srovnávat tsunami se šplouchnutím vody v kbelíku.

A taky se promění účel stávajících předmětů a přibude několik předmětů nových, o kterých nebudete vědět, proč by tu měly být a co vůbec jsou.

Podlaha se stává skříní. Podobně jako židle a křesla.

Skříň je obalem vzduchu a úkrytem oblečení, které vy považujete za jediné nositelné, dcera/syn pak za prostředek, jak se doživotně vyloučit z normální (rozuměj stejně staré) společnosti.

Psací stůl je nově jídelní stůl. Taky odkládací stojan, který známe ze samoobslužných restaurací. Budete to ale vy (pokud prolomíte zákaz a vniknete do pokoje), kdo na něj bude část

Oh
no